

ابن بیطار، عبدالله بن احمد، -۶۴۶ قمری
ebn-e baytār, 'abd-ol-lāh ebn-e ahmad (- 1249)

اهداء به: ابوبکر بن ناصرالدین محمد بن سیف الدین ابی بکر بن ایوب (۶۳۵-۶۳۷ق)
در بیست «باب».

۱. تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۶۶۳۲

نسخه حاضر از فصل دوم از باب هفتم «فیما یختص منها بامراض الکید» تا پایان جزء دوم را داراست؛ خط: نسخ، بی ک، تا: شنبه ۷ جمادی الاول ۶۴۶ق؛ مصحح؛ در حاشیه گ ۵۵۵ پ دعایی به خط محمد بن علی بن اسماعیل حمامی اسعودی به سال ۸۰۵ق در ایام امیر عبدالله بختی (؟) آمده؛ مهر: کتابخانه «باقر ترقی»؛ تملک: عبدالله بن عبدالعزیز، عبدالرحمن بن عبدالعزیز؛ جلد: تیماج، ۱۸۸گ، ۱۹ سطر، اندازه: ۲۱×۱۵سم [ف: ۲۰-۱۶۴]

۲. تبریز؛ نخجوانی، حسین؛ شماره نسخه: ۴۹

جزو یکم؛ کا: عبدالرزاق بن عمر بن عثمان ابن قاضی بالس، تا: ۱۰ ربیع الثانی ۶۷۷ق [نشریه: ۴-۳۴۱]

۳. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۸۰۶۹

خط: نستعلیق، بی ک، تا: ۱۲۵۰ق؛ کاغذ: هندی، جلد: تیماج، ۲۴۸گ، ۲۲ سطر (۲۰×۱۰)، اندازه: ۲۸/۵×۱۸سم [ف: ۱۷-۲۲]

● المغنی فی الاصول / اصول فقه / عربی

al-muğnī fi-l uṣūl

خبازی، عمر بن محمد، ۶۲۹ - ۶۹۱ قمری
xabāzī, 'omar ebn-e mohammad (1232 - 1293)

مطالب و قواعد کلی اصول فقه را با تطبیق آنها بر مسائل فقهی در این مختصر جمع آوری کرده است. این کتاب مورد توجه دانشمندان بوده و شروح و حواشی زیادی بر آن نگاشته‌اند.

[کشف الظنون ۱۷۴۹/۲؛ الاعلام ۶۳/۵]

۱. خوی؛ نمازی؛ شماره نسخه: ۲۲۷

آغاز: الحمد لله رب العالمین ... باب الامر هو قول القائل لمن دونه افعول ولا يتوقف حقيقة على ارادة الفعل من الامر عندنا؛ انجام: قلنا الظرف یجامع المظروف كالشرط یجامع المشروط فعند تعذر الظرف حقيقة بصیر كناية عن الشرط مجازاً والله اعلم بالصواب.

از باب امر تا آخر کتاب؛ خط: نسخ، کا: حاجی بن پیکر ورمش، تا: غره ذیقعد ۸۲۲ق؛ محشی از علما و بعضی شروح کتاب، در آخرش غزلی از «خیلی» در وصف بغداد به ترکی در هفت بیت، در اولش نام حسام الدین محمد عمر الاحسیلی صاحب المختصر فی الاصول استاد محمد بن محمد العبدی مات ۶۴۴؛ جلد: سوخت منقش، ۱۶۳گ، ۱۱ سطر، اندازه: ۲۸×۱۹سم [ف: ۱۱۶-]

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۴۳۲

نسخه اصل: همان نسخه بالا [عکسی ف: ۲-۲۹]

نسخه اصل: همان نسخه بالا [عکسی ف: ۳-۲۴]

۳. خوی؛ نمازی؛ شماره نسخه: ۴۰۱

آغاز: الحمد لله رب العالمین کتاب الصلاة اقول قبل ... احكام الصلاة لا بد من ذكر مقدمات ... فی تعریفها و مهیتها بحسب اللغة و الشرع؛ انجام: ولم یقولوا به لكن فیما ذكرناه اولامن الاجوبة كفاية ان وافقتنا على القول بالمضايقة كما هو الاقرب فلا یرد علينا الاشكال المزبور بالمرآة انتهى عبارة الرياض.

از اول کتاب الصلاة تا «عدم جواز نافله فی وقت الفریضة»؛ خط: نسخ، کاتب = مؤلف، بی تا؛ مصحح، محشی؛ واقف: حاج شیخ عبدالله آقا؛ جلد: تیماج، ۲۴۶ص، اندازه: ۲۲×۱۷سم [ف: ۲۰-۲]

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۳۹۶

نسخه اصل: همان نسخه بالا [عکسی ف: ۱-۴۵۱]

۴. خوی؛ نمازی؛ شماره نسخه: ۴۰۲

آغاز: الحمد لله رب العالمین ... فهذا المجلد الثالث من الكتاب المغنی الفقیه فی الاغسال الواجب و المندوبه ولا بد قبل الشروع فیها من تقدمه مباحث

جلد سوم و از «اول اغسال» تا «حرمة الوضوء بالماء النجس»؛ خط: نسخ، بی ک، بی تا؛ مهر: «عبدالله» (شلجمی)؛ واقف: حاج شیخ عبدالله آقا؛ جلد: تیماج، ۶۳۳ص، اندازه: ۲۲×۱۷سم [ف: ۲۰-۳]

قم؛ مرکز احیاء؛ شماره نسخه: ۶۴۱

نسخه اصل: همان نسخه بالا [عکسی ف: ۲-۲۶۹]

۵. تهران؛ ملی؛ شماره نسخه: ۳۵۳۲/۳

آغاز: کتاب الوصایا جمع الوصیه من اوصی یوصی او وصی یوصی، و فی الجواهر قال فی الصحاح: اوصیت له بشی و اوصیت الیه اذا جعلته؛ انجام: لكان الوصیه ما اوصی به مالا لمن اوصی له، بل یكون ارثا لورثته.

«کتاب الوصایا» از مغنی الفقیه است؛ خط: نسخ، کاتب = مؤلف، تا: نیمه دوم قرن ۱۳؛ جلد: تیماج مذهب، ۴۵ص (۲۴۰-۲۸۴)، ۱۹-۳۳ سطر (۱۹×۱۲)، اندازه: ۲۱/۵×۱۵سم [ف: ۱۶-۶۵]

قم؛ مسجد اعظم؛ شماره نسخه: ۲۴۹۰

آغاز: مسألة: اجمع الاصحاب رضی الله عنه علی انه لا یجوز السجود علی مالیس بارض ولا علی ما ینبت منها كالجلود والصفوف والشعر والریش والوبر وغيرها مما لا یكون ارضاً؛ انجام: مسألة ولا یشرط طهارة موضع الصلاة اذا لم یتعدی النجاسة الی المصلی او محموله الذی یشرط طهارته علی وجه یمنع من الصلاة كنجاسة البول ونحوه ...

جلد نهم، کتاب صلوة (بخش سجده) را دربردارد و از انتها ناقص است؛ خط: ثلث، کاتب = مؤلف، بی تا؛ با خط خوردگی و قلم زدگی، مصحح؛ جلد: تیماج، ۱۶۵گ، ۲۲ سطر، اندازه: ۲۱×۱۶سم [ف: ۵-۲۰۶۶]

● المغنی فی الادویة المفردة / طب / عربی

al-muğnī fi-l adwiyat-il mufrada

فهرستگان: نسخهای خطی ایران (فخا)؛ جلد سی؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276268

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۰/۲۰۱۳